

Година I.

Бабадагъ, петъкъ, 31 августъ

Брой 29.

ВЪСТНИКЪ

ДОБРУДЖА

ЕДИНЪ БРОЙ
10 СТ.ЕДИНЪ БРОЙ
10 СТ.

ИЗЛИЗА ПОНЕДЕЛНИКЪ, СРЪДА И ПЕТЪКЪ

Абонаменти за България: 7 лв. месечно; за отранство: 14 лв. — Обявления: 15 ст. за кв. см. — Всичко що се отнася до в-ка се адресува: До дирекцията на в-къ „Добруджа“ — Бабадагъ. Рекламни наредъ не се връщатъ.

Ромънитъ за Добруджа въ 1878 г. — Траурниятъ день въ Добричъ, Меджидия, Кюстенджа, Мачинъ и селата на сѣверна Добруджа. — Дѣтеко писмо отъ Добричъ. — Единъ протестъ отъ село Касапкой. — Гърция мобилизира. — Гърцитъ искатъ република. — Рождениятъ день на Н. В. Царицата въ Варна

Ромънитъ за Добруджа въ 1878 г.

Въ навечерието на Берлинския конгресъ и слѣдъ него, когато става извѣстно, че Русия ще задържи долна Басарабия и ще даде на Ромъния въ замѣна Добруджа, ромънскитъ обществени дѣйци, държавници, книжовници и публицисти се обявяватъ рѣшително противъ предлаганата замѣна и не искатъ по никой начинъ да приематъ Добруджа, защото тѣ я считатъ за българска земя и, като такава, рано или късно ще трѣбва да я загубятъ. Присъединяването на тоя български калъ къмъ Ромъния, споредъ тѣхъ, е една голяма неправда, която ще породѣ вражди и бъдещи стѣжкования между български и ромънски народъ. Аргументитъ, които тогата сѣ привеждали въ ромънския печатъ и парламенти, сѣ най-добро опровержени на сегашнитъ ромънски претенции върху Добруджа и най-силното порицание на сегашната ромънска алчностъ за чужди земи. За да се види, колко неестествени сѣ тия нѣз претенции, даваме по-долу нѣколко откъслѣка отъ статии, печатани въ „Трибуна“, органъ на консервативната партия, и въ „Норман“, органъ на либералната партия прѣзъ 1878 г.

„Трибуна“, бр. 153 отъ 14 VII. 1878. „Резолюцията на 46-ти“, статия отъ Н. Якустану.

Отказваме да вземемъ участие въ подлата търговия за отчуждаването на една ромънска провинция (думата е за Басарабия, р. б.) въ замѣна на едно пространство, населено съ чуждо население, и да станемъ съучастници на ония, които рѣшаватъ да мине отъ едно владичество подъ друго една земя, която принадлежи на себе си, като незначителна неотемлимата права на народитъ и потъпкватъ вѣнчнитъ принципи на правдата, и които ни заставятъ да играемъ двойната роль на жертва и палачъ на ограбени и ограбвачи, които не искамъ да изгнанимъ... „Добруджа, която ни е дадена по милостта на Русия, като единъ скръбенъ даръ, ще бѣде ризата на Исусъ върху тѣлото на Ромъния“.

„Норман“, 22 юний 1878 г. Уводна статия. „Въ Ромъния“ отъ вчера ний изнесохме едно общо настрѣение, прѣдвидъ на чудовищната неправда, извършена отъ „Берлинскитъ съдии“ по отношение на Ромъния.

То е едно тежко настрѣение, обаче безъ обезкуражение, понеже ромънскитъ народъ ще знае да изплати дълга си; ще знае даже и самъ да брани наузата на морала, отхвърленъ отъ дипломатията въ полза на най-нѣзъ интересъ.

Само насила „казакътъ“ ще може да ни вземе Басарабия, които ромънитъ нѣма да му дадатъ нито доброволно, нито разсудително стоейки съ скръстени раце. Коекото се отнася до анексиянето на Добруджа и признаването политическитъ права на еврейтъ, даже и най-брутальното насилие, споредъ както казахме, не би било въ състояние да ни застави, да приемемъ тия жални подарѣци. (к. н.)

Каквото и да бѣде, каквото и да е рѣшила и да рѣшава дипломатията, Ромъния си е казала още по рано послѣдната своя дума, и нѣма да се побой да я поддържа съ дѣла:

Ний не даваме Басарабия.

Ний не искаме въ замѣна Добруджа.

На край еврейтъ нѣма да добиятъ политически права въ Ромъния, просайки ги чрѣзъ интриги и лѣжни лѣбѣ чужденитъ, вмѣсто да се потрудатъ да ги заслужатъ отъ ромънската нация“.

„Норман“, 23 юний 1878 г. „По отношение на Добруджа не се знае още нищо положително.“

Една телеграма ни казва, че ще се даде на Ромъния и Силистра, друга че ще се даде и Каварна. Всичко тога, обаче, показва, че дипломатията познава твърдъ малко ромънски народъ. Свободна е Англия да пожертвува най-справедливата кауза, за да си осигури Ватумъ; свободна е Австрия да забрани думитъ си веднага, щомъ и се общаха Вена и Херцоговина; свободна е Русия да стѣпка съ крака най-нѣзъ договори и конвенции заради нарчето при Килия; но така е, обаче, съ Ромъния, малка, но честна държава.

Да ни даде конгресътъ не само Добруджа съ Силистра, но още кой знае колко друго, намъ ромънскитъ народъ нѣма да ги приеме въ замѣна на Басарабия.

Не нѣзкитъ интересъ ръководи тази благородна държавница, която голѣмитъ държави се мачатъ безъ гризение на съдѣстѣта едновременно да съблѣкатъ и да похвалятъ.

Ромънитъ сѣ длѣжни, слѣдователно, да отхвърлятъ безусловно всѣкаквъ пазарлъкъ по отношение на Басарабия, даже ако биха ръководени отъ интереси и дипломатически смѣтки. Въ 1856 г. цѣла Европа ни възвѣрѣла една частъ отъ Басарабия зематава нашитъ дѣла, и ето сега неочаквано, противно на всѣкакви договори и конвенции, тя игра и ни я взема назадъ. Слѣдъ 10 или 15 години единъ новъ конгресъ ще дойде съ същото право, или по вѣрно, съ същото безправие, и ще ни вземе обратно Добруджа и всичко друго, при все че днесъ ни ги дава съ такава бързина и настойчивостъ.

Отъ сѣга, които ни взематъ Басарабия, не приематъ вищо (к. н.). Тѣ сѣ потѣпкахъ думитъ. Не можемъ да ги върѣме.

Това, обаче, което е най-тежкото и най-унизително за Ромъния, е начинътъ, по който е разглежданъ въпросътъ въ конгреса. За да се даде на Ромъния, освѣнъ сѣжмиската Добруджа, други нѣколко мѣсти земя отъкъдъ Дунава, имало е пужда. казва телеграмата, да се апелѣра до щедростта на Царя. Съ други думи нѣзъ получаватъ една милостиня, едно подаяние отъ Русия! Не! Далечъ отъ ромънитъ единъ подобенъ даръ.

Отхвърляме съ възмущение щедростта на казана“.

„Трибуна“, бр. 20 отъ 20 I. 1878. Уводна статия.

„Цѣла Ромъния е разположена на лѣвния брѣгъ на Дунава и въ положението, което имаме сега, притежаваме тоя брѣгъ до Черно-море. Споредъ териториалната промѣна, която ни се прѣдлага, ще слѣдваме лѣвния брѣгъ на Дунава до Галацъ и отъ тамъ ще минемъ на дѣния и ще притежаваме далечъ отъ насъ, раздѣлено 4 — 5 мѣсеца чрѣзъ дунавскитъ ледове, едно кѣсче земя отъ България, всѣкога завидвано, желано отъ новата държава, и по вѣсно, може би, взето назадъ, защото всѣко нѣзъ, което не е естествено, не е трайно. Отъ онова, което ни се прѣдлага, ний пѣваме интереси да претендираме освѣнъ за частта, която ни принадлежи, която е била винаги наша и която не е нито България, нито Добруджа, а чисто частъ отъ Басарабия. Тая частъ е Дунавската дѣлта съ Килия, Сулиа и св. Георги, островитъ въ тия три рѣкава, морскитъ острови, всито стоятъ срѣщу тѣхъ и Змийския островъ“. „По уни! Това не сѣ комбинацитъ на дипломатията; тя гради своето дѣло върху грубата сила, като я циментира съ крѣвъ и неправда. Подобенъ циментъ не е явъ, защото слѣдъ малко онова, що силата е градила, сила ще го събори, и други потоци крѣвъ ще текатъ върху една засъхнала крѣвъ и утрѣшната неправда ще дойде да поправи въ противна смисълъ вчерашната неправда, безъ да могатъ нещастнитъ народи нѣкога да намѣрятъ на тая злочеста земя равновѣсието на правдата и мира“.

ТРАУРНИЯТЪ ДЕНЪ НА ДОБРУДЖА

Въ Добричъ.

Въ навечерието на Траурния день — въ 27 т. м. — въ 1 часа слѣдъ пладне всѣчки магазини били затворени и градътъ билъ укѣченъ съ черни знамена. На 28 сутринята на площада „Радославовъ“, при стечение на хилядно множество, билъ отслуженъ молебень, държавна била хубава рѣчь отъ г. Ц. Ханджиевъ и слѣдъ туй устроена многозѣтна траурна манифестация изъ улицитъ. На площада прѣдъ общинското управление свещеникътъ Николовъ държалъ трогателна рѣчь. Изпратени били

телеграми до Н. В. Царя, до министъръ-прѣседателя и делегатитъ на неутралнитъ държави.

Мусулманитъ отъ града, начело съ мюфтията Х. М. Кочмарли, отслужили също молебень за отвлѣченитъ мусулмани, българи и нѣзъ.

Въ Меджидия.

Сутринята въ 10 часа въ катедралата била отслужена панахида и молебень отъ българския епархийски свещеникъ при участието на черковния хоръ. Черквата била прѣпълнена съ народъ. Слѣдъ молебена образувало се голѣмо траурно шествие, начело съ свещеника, което, при тажното шѣне на хора, се отправило на централния градски площадъ, украсенъ съ траурни флагове. Тамъ, слѣдъ изпѣването на упокойната „Со святихъ упокой“ и „Вѣчна паметъ“ за загинатитъ жчечени, свещеникътъ държалъ прочувствена рѣчь за ромънскитъ злодѣяния и жестокости. На молебена, панахидата и шествието присѣствували прѣдставителитъ на сѣжанитъ армии и всѣчки български офицери, нахонащи се въ града.

Въ Мачинъ.

Панахида и молебень при стечение на цѣлия градъ въ българската черква. Голѣма траурна манифестация до здането на околийското управление, дѣто миналата година сѣ били арестувани и изтезавани отвлѣченитъ отъ града и околията българи и мусулмани. Мачинскитъ граждани г. Габровски и г. Ст. Ганевъ държали рѣчи, които просѣзали събрания народъ.

Въ Кюстенджа.

Панахида и молебень въ българската черква „Св. Кирилъ и Методий“. Присѣствували всѣчки българи, нахонащи се въ града. Въ прѣпълнената съ народъ черковенъ дворъ епархийскитъ свещеникъ Петъръ Йкономовъ държалъ рѣчь, въ която съ трогателни думи описалъ тежкитъ изпитания, прѣживѣни отъ добруджанското население отъ деня на ромънската мобилизация до изваването на българскитъ войски. Събрането протестираше противъ ромънскитъ жестокости и злодѣяния.

Навѣрно, по нѣкаво недоразумѣние — друго обяснение не може да се намѣри — властитъ въ Кюстенджа не сѣ разрѣшили да се състои траурната манифестация на кюстенджанци по поводъ годишнината отъ отгличаването на добруджанскитъ нещастници, които, безъ никаква вина, сега гниятъ въ лѣнническитъ ромънски лагери. Съ тая нежелателна мѣрка тѣ сѣ сѣсгнали най-интимнитъ чувства на многото кюстенджански семейства, които оплакватъ своитъ отвлѣчени, българи и турци. Извънъ това, грѣшката засѣга чувствата и на цѣлото българско и турско население въ Добруджа, което знае, че жчеченици сѣ пострадали като българи и като турци. И нашитъ нѣзъски съотечественици, изъ срѣдата на които има също отвлѣчени, като се научатъ за това недоразумѣние, безпорно, и тѣ ще останатъ опечалени.

Ний се надѣваме, че подобни нежелателни недоразумѣния, които засѣгатъ националитъ и интимнитъ сѣмейни чувства, нѣма да се повторятъ.

Въ селата на сѣверна Добруджа.

Въ всѣчки български, а също и въ нѣкои турски и липовански села сѣ отслужени панахиди, молебени и сѣ устроени голѣми траурни манифестации, въ които е участвувало мало и голѣмо.

Въ голѣмото българско село Хаджиаръ, Тулчакско, се е събралъ хиляденъ народъ отъ око-

затъ български села Конгасъ, Еникъой и Зебиъ. Въ с. Налбантъ, Тулчанско, на молебна сж дошли и мусульманитъ отъ близкото село Тръстеникъ, начело съ ходжитъ си.

Въ село Сарикъой, на бръга на Разелското езеро, при стечението на всички българи и липовани отъ селото, нашето и липованското духовенство е отслужило молебенъ и панахида на отбрито. При кѣннето на тажнитъ черковни павъи болѣничното множество жени, дѣца и мъже се е молило за отгълъчнитъ и загиналитъ добруджанци. Слѣдъ туй липованското население е манифестира своята солидарностъ съ българското население въ Добруджа и е протестира противъ извършенитъ отъ ромѣнитъ жестокости.

Отъ с. Касанкьой, Кюстенджеско, ни пишати: „Огорченитъ селяни отъ ромѣнскитъ звѣрски изжигания, въ Траурния денъ на Добруджа, се събраха всички на широката селска площа, облячени траурно, за да се помолятъ на Всевишния за загиналитъ свои братя и синове. Нашиятъ селянинъ, който обикновено крие своитъ чувства, тоя нѣтъ даде воля на сърцето си да заговори явно, за да бже чуто и разбрано отъ наши и чужди. Потисническиятъ режимъ на ромѣнската власт, жестокостта и първоначалното на ромѣнски войникъ сж паралили дълбоко българското сърдце, за да бже чувствително и българската душа внимателна, когато се заговори за поговатъ патиза. Слѣдъ панахидата и молебна епирийскитъ свещеникъ Хр. Ивановъ съотбрани и трогателни думи описа значението на Траурния денъ за добруджанци. Старцитъ, дѣцата и женитъ дадоха воля на своитъ съзвн, а въ сърдцата на множитъ се запали свещениятъ огнь за разилата.“

Телеграми.

Отъ Кюстенджа:

До прѣдседателя на българскитъ „Червенъ Кръсть“ София за г-на Прѣдседателя на Международното бюро на Червенитъ Кръсть.

Г-нъ прѣдседателю, пропяти отъ дълбока скръбъ и негодувание къмъ нечованката постлпка на ромѣнитъ, които прѣди една година на днешния денъ — 28 августъ — Трауренъ денъ за добруджанскитъ българи — изтъргнаха изъ обитателта ни и отгълъкоха съ себе си нашитъ бащи, братя, сестри, мъже и дѣца, като ги изложиха на страшни изтезания, които само една дълбока и болезнена уязва може да измисли. Пие българскитъ гражданинъ и гражданинъ отъ гр. Кюстенджа, събрали въ Божия храмъ да се помолимъ за упокоевание душитъ на избитото отъ ромѣнскитъ жандарми и войници цивилно българско население, отправимъ се съ молба къмъ Васъ, господинъ Прѣдседателю, да ходатайствувате прѣдъ ромѣнското правителство да подобри положението на останалитъ живи цивили пѣлници, да ги освободи и да имъ даде възможностъ да се завърнатъ по домоветъ си, или поне да подобри условната на тѣхната животъ.

Прѣдседателка на гражданския комитетъ Г. Райпова.

До Министръ-Прѣдседателя — София.

Господинъ Министре Прѣдседателю, въ деня на годишнината отъ отвлечането на нашитъ близки бащи, братя сестри, мъже и дѣца, събрали въ черковния домъ да отслужимъ панахида за упокоевание душитъ на загиналитъ добруджанци — жертва на ромѣнската племенна уязва, и да се помолимъ за животъ, които още гинатъ подъ гнета на ромѣнскитъ жандарми, издигайки високо своя гласъ на протестъ противъ всички злодѣяния, които варварска Ромѣния извърши надъ беззащитното българско население въ Добруджа, обръщаме се къмъ Васъ, господинъ Министре, съ гореща молба да направите всичко възможно, за да бждатъ пуснати на свобода и се гарантира възвръщането на тѣзи нещастни добруджански българи, които ромѣнското правителство обяви вънъ отъ своитъ закони, като съ това скъса тѣхнитъ връзки на поданство съ Ромѣния.

Прѣдседателка на гражданския комитетъ Г. Райпова.

Отъ с. Хаджиаръ:

До пълномощнитъ министри на Съединенитъ Щати и Холандия — София.

Населението на селата Конгасъ, Еникъой, Хаджиаръ и Зебиъ, събрахо да ознаматъ годишнината, отъ какъ ромѣнската властъ отвара и държи невявни на шя 80 души съселани въ пѣлническитъ лагери при Хушъ и Васлуй, протестира противъ нечованитъ мизерии, на които се подлагатъ, и моли застѣпничеството Ви да бждатъ пуснати на свобода.

Комитетъ на събрането: Марийка Сиджирлиева, Елена Кованова, Стоянъ Х. Николовъ, Юрданъ Добревъ, Иванъ Поповъ, Иванъ Козаревъ, Василъ Желевъ, Гочу Станчевъ, Ангелъ Димовъ, Марийка Раикова, Игнатъ Т. Игнатовъ, Иванъ Желевъ, Андрей Д. Стойновъ, Велико Каравановъ, Михаилъ Параскевовъ, Иванъ Санджарлиевъ, Донка Вилкова, Ст. Куцаровъ.

Отъ с. Сарикъой:

София

Дирекцията на печата.

Днесъ, въ деня на годишнината отъ отвлечането на нашитъ сънародници изъ Добруджа отъ ромѣнскитъ власти, туку се отслужи панахида за погиналитъ и молебень за живитъ. На ново прѣживяваме острата болка, която изпитвахме тогава при раздѣлата съ нашитъ сестри, братя, бащи, майки и близки. Скрѣбта ни и днесъ е голѣма, защото ние не знаемъ нищо за съдбата на нашитъ мили изгнаници.

Апелираме най-горещо къмъ българската преса да не прѣстава да вдига гласъ за справедливостъ, като ратува за възвръщането на заточенитъ.

Номисия за отпир. Траурния денъ въ с. Сарикъой. Петя И. Павлова, Из. Д. Асѣновъ и Ф. С. Кавуста.

Отъ д-во „Червенъ Кръсть“ въ Тулча

До Нейно Величество Царицата.

Една година се изпѣла въ днешния денъ, отъ какъ хиляди българи и българки отъ Добруджа бѣха отгълъчени отъ ромѣнскитъ власти, една година вече дѣца плачатъ и страдатъ, разлжчени отъ своитъ бащи и майки, една година заточенитъ живѣятъ въ най-мизерни условия въ Васлуй и Хушъ.

Всеблагото сърдце на Ваше Величество — Царица, майка на пѣлокуниия български народъ, най-дълбоко чувства скръбта на нашитъ души и ние се осмѣляваме да молимъ колѣнопрѣклонно, Ваше Величество да благоволи и направи всичко възможно за повърщане при тѣхнитъ нещастни семейства, на невинно заточенитъ, очитъ на които сж обрънати къмъ Ваше Величество.

Прѣдседателка на Тулчанския Комитетъ на д-во „Червенъ Кръсть“.

Петя И. Павлова.

Отъ с. Касанкьой.

Министру Прѣдседателю, София.

Слѣдъ като извършихме заупокойна молитва, въ присъствието на всичкитъ жители отъ селото ни, по случай отъ годишнината на личнически загиналитъ отъ ромѣнски мечъ наши братя добруджанци, населението ме патовари, Господине Министре, да Ви моля да направите зависящитъ отъ Васъ постѣпки, за да се чуе отъ неутралнитъ държави протеста на нашитъ селяни срѣщо нечуванитъ ромѣнски звѣрства и изжигания надъ мирното българско население въ нашия край и да се застѣпите за заваряването на заточенитъ дѣца, жени и старци, а ако това е невъзможно, то поне да се подобри тѣхната участъ.

Общински кометъ: В. Трошевъ.

Отъ с. Налбантъ:

Министру Председателю, София

На днешния за пастъ черенъ денъ — 28 августъ — ромѣнскитъ хищнически орди прѣди една година се нахвърляха върху беззащитното добруджанско население въ поробена Добруджа, класа, грабиха, безчестиха, а по виднитъ заточиха пѣлци въ Молдова, като ги подложиха на ужасни и неописуеми мъки, гдѣто и мнозина намѣриха смъртта си. Съ това мѣрѣха унищожението на всичко българско; обаче Провидѣнието бѣ друго рѣшило: Тѣ да не бждатъ вече господари на пастъ живитъ, а да бждатъ свободни и обединени съ майка България. Ето защо молимъ Всевишния, да Ви дари животъ все тѣй да отстоявате българскитъ права. Молимъ и Вашето застѣпничество за освобождаване или подобряване участъта на нашитъ заточени съотечественици — българи и мусульмани въ ромѣнскитъ пѣлнически лагери.

Прѣдседателъ на комитета за отпразнуване Траурния денъ въ с. с. Налбантъ и Тръстеникъ

Енчо С. Доновъ.

Дружество „Червенъ Кръсть“, София

Копия: Холандската Легация, Американската Легация, Министру Външнитъ работи, Германския Пѣлномощенъ Министръ, Дирекцията на печата.

На днешния денъ — 28 августъ — 1916 год., когато кралъ Фердинандъ Ромѣнски повели на своитъ войски да се събератъ подъ знамената, за да освобождаватъ тѣхни сънародници, въ нашата беззащитна Добруджа започнаха да вършатъ нечувани издевателства и жестокости, които просто не могатъ се описа и човѣшкитъ разумъ неможе да допусне. Нито съзнитъ на невинитъ дѣца, нито воплитъ на женитъ бѣха въ сила да трогнатъ сърдцата на ромѣнскитъ стражари и войници, които, слѣдъ като изгълъкоха голѣма частъ отъ населението, друга частъ оглѣкоха, които изъ пътя избиха като животни, други хвърлиха въ Дунава, гдѣто бѣха погълнати въ пѣлнитъ, а останалитъ живи хвърлиха въ молдовскитъ затвори, оставени въ свински помѣщения, гладни, голи и на които бѣ ограбена и послѣдната стотинка.

Това като допасаие до Вашето знание, молимъ застѣпничеството Ви за пускане на свобода останалитъ още живи наши съселани отъ с. Налбантъ и Тръстеникъ, или подобряване участъта имъ.

Прѣдседателъ на комитета за отпразнуване Траурния денъ въ с. с. Налбантъ и Тръстеникъ,

Енчо С. Доновъ

Отъ с. Иманъ-чешме:

До Г-на прѣдседателя на дружеството „Червенъ кръсть“, Ст. София

Днесъ новоосвободенитъ жители на с. Иманъ-чешме околия Котлелашка, Кюстенджеско, празнувайтъ Траурния денъ на Добруджа, — годишнината отъ обявяването мобилизацията на ромѣнската армия противъ съюза-България, правятъ панахида за погиналитъ мъченици и молебень за здраве на живитъ такива, откарани десетъ (10) души отъ ромѣнскитъ страховни войници, отъ които трима сж по стари отъ 70 год., а останалитъ отъ 50—65 години и Ви моли да направите нуждното, вѣдѣто трѣбва, да бждатъ освобождени. Откаранитъ, навѣрно, сж итеррирани при Хушъ и Васлуй.

За населението: Епирийски свещ. Христо Ганчевъ, общ. кометъ Пенчо Събевъ.

До Негово Величество Царя на българитъ. Ст. София.

Царю Освободителю,

Днесъ 28 августъ 1917 год. освободеното население на село Иманъ-чешме, кюстенджеско, празнувайтъ Траурния денъ на Добруджа прави панахида за пострадалитъ мъченици и молебень за здраве на живитъ такива. А като благодари Васъ и на храброто българско войнство за дадената му свобода, моли Всевишния за дългоденствието Ви и иска всекога да остане подъ скиптра — закрилата на царската Ва мантия.

Живѣйте царю за слава на България!

Да живѣе храброто българско войнство.

За населението: Епирийски свещеникъ Христо Ганчевъ, общ. кометъ Пенчо Събевъ.

ОТЪ И В И

Дѣтско писмо отъ Добричъ

Г-нъ директоре,

Въ вѣстника Ви, брой 16, въ мартиролога на откаранитъ срѣщнахъ името на момилъ, скѣпъ и неземинимъ татко — Георги Атанасовъ, учителъ въ гр. Добричъ, № 51 и вуйча ми Иванъ Г. Лоловъ, № 52. Всички въ класи съ съзвн обгълъкоха този брой, който ще бже скѣпъ за насъ. Лудо се пахѣрихъ на него и мълчаливо го отрупахъ съ вуйчъ въпроси: Кѣдѣ е татко ми? — Вуйчо ми? Какво правятъ тѣ сега? — Иматъ ли пари? — Мачатъ ли ги подлитъ и жестоки власи? — Кѣдѣ спятъ? — Съ какво се хранятъ? — И много др. още въпроси. Но вѣстникътъ, като всѣки недуперевъ прѣдметъ, съ мълчание ми само отговаряше. Безутѣшно плачемъ за нашия милъ, скѣпъ татко и вуйчо, но съзнитъ и мѣнитъ ни съ нищо не могатъ да облекчатъ положението имъ. Въ вѣстника Ви искаме да изпратя подробноститъ по отвлечането на татка ми. Бихте ли желали да ги напечатате? Искамъ да се знае, съ каква голѣма измама тия мръсни власи, проклетки отъ Бога и народа, измѣнаха добрия ми татко и вуйчо отъ ежци и ги отгълъкоха въ затвора. Плача, като казвамъ затворъ, защото въ затвора затварятъ злосторницитъ, а моитъ татко и вуйчо сж тѣй добри, че никому зло не сж сторили и пакъ тия жестоки власи ги тикнаха въ мръсния затворъ.

Зададена отъ съзвн, туримъ точка и чакамъ за Вашия отговоръ.

Съ уважение

Веселка Георги Атанасова

ученичка отъ IV отдѣление

Добричъ, 25 VIII 1917 г.

Б. Р. Мило дѣте, лиши и опиши злодѣянията на доверанитъ потисници на хубава Добруджа. Нека пѣлъ свѣтъ чуе, че доря и дѣцата се отгърпаватъ отъ тѣхнитъ безчовѣчни дѣла. Нека узнае, че тѣхнитъ жестокости въ Добруджа прѣвърнаха и малкитъ Веселки въ Скрѣбъ. Нека тажнитъ гласъ на осиротѣлитъ добруджански дѣца, чинто бащи, майки, братя и сестри сега чезатъ въ ромѣнскитъ пѣлнически лагери, екен и заедимъ съ вѣчѣтъ позоръ прѣздунавскитъ злосторници.

Единъ протестъ.

Жителитъ отъ голѣмото чистобългарско село Касанкьой, Кюстенджеско, сж отпратили до г. министра прѣдседателя слѣдния протестъ:

Днесъ, ние жителитъ на с. Касанкьой, на брой 2400 души, слѣдъ като чухме, че въ чуждитъ вѣстници се появлява известия, имащи за цѣлъ да докажатъ, че въ Добруджа имало само ромѣнци и много малко българи-прѣселеници, виднахме всички въ единъ гласъ, че това е най-голѣмата лъжа.

Ние викаме самия Богъ за свидѣтель, че въ нашето село осѣвѣ ромѣнския пошъ, който прѣди нѣколко дни дойде туку и стои прѣвърнитъ отъ цѣлото село, — ние всички останали сме чистобългарни българи; нашитъ бащи и дѣди сж раждани туку, селото ни е основано отъ българи и никогатъ въ него не се е чувалъ другъ езикъ, освѣнъ българскитъ.

Повече отъ 40 години народъ въ нашитъ сърдца съ крѣвъ пѣлвни не е угаснала нито за минъ надеждата, че, кога да е, ще посрѣщнемъ българската славна армия като побѣдителка.

И сега, когато я имаме вече помежду си, ние за

даваме прѣдъ Васъ и прѣдъ цѣлия свѣтъ, че нѣма сила на свѣта, която би могла да ни раздѣли.

Аво, не дай Боже, наново ще трѣбва вражески кракъ да газнѣ свещената ни Родна земя, — ще прѣдпочетемъ да загинѣмъ, отколзото наново да прѣживѣмъ тежковѣтните дни на черното ропъско робство.

За да покажемъ високо своята българска народностъ, подбасаме Ви, Господинъ Министре, долната скромна сума, за да бъде раздадена на сираците на величественитѣ български юнаци, загинали за свободата на братята роба.

Ние сме българи и драговолюно отъ сърце даваме тази малка сума за българското дѣло. А аво е потребно, ще дадемъ и послѣдната си стотинка — само България да бъде велика и обединена.

Да живѣе цѣлокупното и кѣубаво Българско Отечество!

Да живѣе непобѣдимиятъ и желѣзентъ български войникъ!

Военни новини.

Македонски фронтъ. 29 VIII. Въ завод на Черната височината 1050, оживѣнъ неприятелски мишенъ огънь. Въ Милепо, на Добро-поле, по-оживѣнъ артилерийски огънь, отколзото прѣзъ послѣднитѣ дни. По западни брѣгъ на Вардара, южно отъ Хума и сѣверно отъ Алчакъ-махле, оживѣнъ артилерийски огънь. Наши турмуни групи настѣпиха отъ в. Голѣма Яребина, проникнаха въ неприятелскитѣ окопи и заловиха 15 пѣшници отъ 48 и пѣх. френски полкъ. При село Алчакъ-махле по-вече отъ дѣлъ неприятелски роти се опитаха на два пѣти да настѣпнатъ, но бѣха повърнати назадъ съ огънь. Слѣдъ това една наша рота проникна въ неприятелскитѣ окопи западно отъ Алчакъ-махле и докараха 12 пѣшници отъ 148 френски полкъ. Между Вардара и Доиракското езеро започнатитѣ отъ прѣди два дни оживѣнъ неприятелски артилерийски огънь продължи съ ожесточение, като южно отъ Доиракъ достигаме по пѣвога до твърдѣ голѣма сила. Източно отъ Доиракското езеро до устието на Струма — на турската дѣлностъ.

Ромѣнски фронтъ. 29 VII. По Тулча неприятелски мишенъ огънь. По останалата частъ на фронта пушечни прѣстрѣлки и отдѣлни артилерийски изстрѣлки.

Английски фронтъ. 27 VIII. Артилерийскитѣ бой въ Фландри, както по морски брѣгъ, така между Изеръ и „Ли“, биде по вечери значително засилени. Той поддържа прѣзъ нощта. Тази заранъ много по-силни английски разузнавателни отдѣления се насочиха срѣду нашитѣ линии; на всѣкъ бѣдоха отбити. Отъ капаля Ла Басе до Ленсъ силно артилерийско дѣйствиѣ прѣдставява английскитѣ атаки, които започнаха малко прѣди смръзване сѣверозападно отъ Ленсъ. Тѣ бѣдоха осуетени съ голѣми за противника загуби. Сражениата при терена на нашитѣ позиции, западно отъ Де Бателетъ, продължаваха прѣзъ цѣлия денъ съ промѣнливи успѣхи. При чифлицитѣ Малаковъ и Комогне се отиде на неприятеля да има частични успѣхи; опитътъ му да разшири печалбата си пропадна съ голѣми за него загуби.

Французки фронтъ. 27 VIII. По хребета на Шампъ До-Дамъ и въ западна Шампания имаше отъ врѣме на врѣме оживѣни артилерийски сражениа. Южно отъ Ла французскитѣ частични атаки не можаха да стигнатъ до нашитѣ телени мѣрѣки, защото нашитѣ отбранителенъ огънь не имъ позволи това. Прѣдъ Вердюнъ, западно отъ рѣката Мааст, изобщо е спокойно. По източни брѣгъ бой съ ожесточеностъ до късно прѣзъ нощта. Започнатата слѣдъ барабаненъ огънь при Вомонъ, въ гората Фосесъ и въ гората Шомъ, французска атака ни избѣска отъ начало изъ Вомонъ и отъ горичкитѣ. Прѣзъ контра атаки захвѣ наново селото и горичкитѣ, като пѣшничко пѣколако стотици войници. По вечера французскитѣ части наново започнаха атаки, които продължаватъ още около Вомонъ. Между долината Маастъ и шосето Вомонъ—Вакеренна пропаднаха всички французски атаки. Ротмистръ Баронъ Фонъ Ритхонъ свали 59-а си противникъ (аеропланъ).

Изъ чужбина

(Съобщения на В. Т. А.)

Гърция мобилизира. Амстердамъ „Дейл Хроникъ“ се научава отъ Атина, че 12 набора били свикани въ знамената.

И Холандия ще бѣде ограбена. Бернъ, 29 VIII. „Берперъ Табелатъ“ обнародва едно писмо, произходящо отъ достоверенъ източникъ, споредъ което тайната, френско-руската конференция съдържаха едно единъ пасажъ, насоченъ противъ Холандия и прѣдвѣждащъ отстъпване на холандска територия въ полза на Белгия.

Потъналъ параходъ. Бернъ, 29 VIII. Споредъ „Пти Паризенъ“ французскитѣ извѣржачи партиданъ служба воененъ параходъ „Анжу“ се натъкналъ на мина на 17 августъ при лѣса на Блѣтокъ и потъналъ.

Около московската конференция. Стокхолмъ, 29 VIII. Московскитѣ вѣстници съобщаватъ че прѣдъ видъ изала

на болшевикитѣ да прѣдизвикатъ безредици, министрътъ на вътрешнитѣ работи е издалъ една прокламация, съ която заповѣда енергично потушване на подобни опити. Кметътъ на Москва заповѣда на милицията да изпѣли дѣла си. Обща стачка не избухнала, обаче положението се счита твърдѣ сериозно. „Новое Время“ поздравява московската конференция, като послѣдна надежда за излѣкуването на Русия, чието положение, както заявява вѣстникътъ е отчаяно, тъй като Русия прѣдставя едно зрѣлище на разгромъ.

Конгресътъ на сѣлашенскитѣ социалисти. Стокхолмъ Холандско-скандинавскитѣ комитетѣ е отправилъ до социалистическата конференция на странитѣ отъ Сѣлашенето, които ще станѣ въ Лондонъ, единъ позивъ за участие на стокхолмската конференция, за да не се подпомагатъ тѣзи, които желаятъ продължаването на войната.

Мизерията въ Солунъ. Бернъ. Французскитѣ вѣстници се научаватъ отъ Солунъ: Причинената отъ пожара мизерия е неопикуема. 15,000 души продължаватъ да бѣдатъ безъ подслонъ, а 65,000 души едвамъ са подслонени. Взети сѣ всички мѣрѣки да се поурѣчи на разпространението на болести. Кралъ Александъръ пристигна тукъ, за да види причиненитѣ отъ пожара поврѣди.

Рускитѣ социалисти и английскитѣ. Стокхолмъ. Панинъ, делегатъ на руския свѣтъ и Акселродъ, делегатъ на организационния комитетъ на руската социалистическа работническа партия, отправили до Хендерсонъ телеграма, въ която изгласили надежда конференцията да рѣши, щото присѣдствующитѣ да сторятъ всичко възможно за прѣдизвикането опѣнитѣ, които прѣчатъ за срѣщата на прѣдставителитѣ на пролетарията отъ всички страни.

Малцинството за кралъ Константинъ, болшинството за република, Парижъ. На агенцията „Хавасъ“ съобщаватъ отъ Атина: Камарата продължава разисканията по отговора на тропното слово и заяви, че не признава станалата на трона промѣна. — нѣщо, което прѣдизвика възмущение отъ страна на рензиселскитѣ депутати, които смятатъ Бусиосъ отъ трибуната. Венизелосъ се притече да запази Бусиосъ. Депутатътъ Кафондаристъ, говорейки отъ името на болшинството, изложи причинитѣ, за оплакване отъ бившия кралъ и заяви, че болшинството приема врѣменно кралството; но то има право да положи усилия, за да направи да възтѣжествува републиканскитѣ духъ (Републиканскитѣ отъ страна на депутатитѣ и на намиращата се въ трибунитѣ публика) Венизелосъ, отговаряйки на рѣчта на Бусиосъ, заяви, че революционното движение било единственото срѣдство да се наложи на краля волята на народа, при все че това правителството счита за свой дългъ да прави още опитъ съ кралството.

Родениятъ денъ на Н. В. Царицата въ Варна

(писмо отъ Варна).

На 22 т. м. срѣда, тържествено се отпразднува рождения денъ на Н. В. Царицата. Това мило и трогателно тържество при разкошна обстановка въ прѣврасната приморска градина се ознаменува и съ високо благородно, хуманно-патриотично дѣло. — Височайша инициатива на Нейно Величество — откриване на възпоменателна лодка за обковаване въ полза на бѣднитѣ болви войници и тѣхнитѣ сѣмства. До 9 часа сутринта градината прѣдъ бюфета се изпълни съ най-отбрана публика и при благоуспѣшна тишина се започна молебна за здравето на Нейно Величество въ окрасени съ гирлянди зеленина, национални знамена и гербове павилионъ. На чело на службата бѣше Негово Високопрѣсвещенство Митрополитъ Симеонъ. Прѣзъ врѣме на молебствието пѣше хорътъ на г. Кръстевъ. Два хидроплана величествено и тържествено летѣха прѣзъ всичкото врѣме надъ главитѣ на публиката. Слѣдъ молебствието Негово Високопрѣсвещенство съ свойственния нему авторитетъ тоизъ въ бавно, но силно убѣдително краснорѣчие държа паметна за варненци, пѣла съ възвишени мисли и чувства, рѣчъ. „Врѣмето, което прѣживяваме, каза Негово Прѣсвещенство, е врѣме на стѣклопенне на мирови умрази, врѣме на ужасено душевно помрачение — врѣме на грозната вселѣтка война, която руши културата, руши цивилизацията — христианската цивилизация съ нейнитѣ вѣчни неизбѣжни основи: Божественъ законъ на любовта и на милосърдието. Но все пакъ на дѣлата на Божествената, любовъ и милосърдие се даждатъ тѣзи свѣтланици, които отъ врѣме на врѣме прорѣзватъ ужасния мракъ, който е обгърналъ човѣчеството, пробѣзватъ въ душитѣ, обнадѣватъ сърцата. Такова, именитѣ, дѣло на Божествената любовъ и милосърдие е Височайшата благородна и високо хуманна инициатива на Нейно Величество, съ която пожела да се ознаменува честването на нейния рождѣнъ денъ въ гр. Варна. Нейно Величество е олицетворение на любовта къмъ нещастнитѣ, олицетворение отъ сѣдбата и войната, е олицетворение на милосърдието. Ти не е приставала всѣкога да бѣде ангелъ-утѣшителъ, покровителъ и излѣчителъ. И сега, когато тѣлесенъ пѣдѣтъ а приковава на леглото, пакъ не престава въ своитѣ възвишено благородни грижи отъ милостъ и състрадание къмъ тѣзи нещастни бѣдни

ПАНАХИДА

По случай годишнината на скѣпия ни покойникъ

СТЕФАНЪ Д. ОГНЯНОВЪ

(инженеръ—агрономъ, на 38 г. възраст)

ще се отслужи панахида на 2 септември въ гр. Кюстенджа въ българската църква.

Поканваме всички роднини, познати и приятели да почетатъ съ присѣдствително си паметъ му.

Отъ опечаленитѣ: майка Доца, сестри Дора гр. Кюстенджа. и Жейна, братъ Иванъ. 30 VIII 1917 г.

войници, които оставили своята работоспособностъ по бойнитѣ полета на народната честъ, обединение и свобода; сто тази възпоменателна гирлянда, за обковаването на която, вѣрватъ, както всѣкога варненското гражданство и този пътъ ще даде щедро своята лѣта, е Нейно Височайше дѣло на милосърдие, е една отъ искритѣ въ мрака на бѣдствието и отчаянието, която стоплава въ този моментъ сърцата ни, обнадѣва душитѣ ни и ни призовава къмъ дѣла отъ християнска любовъ и милосърдие. Нека Богъ дарува любовта отъ цѣлия български народъ Царицата съ изцѣление и дългъ животъ! Аминъ!

Слѣдъ рѣчта си, Негово Високопрѣсвещенство отиде въ разкошно декориранъ салонъ на бюфета, за да освети и отерне лодката въ присѣдствието на прѣдставителитѣ на двореца, на сѣюзнитѣ и неутрални държави, на военнитѣ и граждански власти, на чело съ началника на укрѣпени пунитъ г. полковникъ Е. овер. управителъ г. д-ръ Т. Боевъ, кмета на града г. Ноевъ, на членовѣтъ на благотворителния комитетъ и много г-жи и г-да отъ елита на варненското общество.

Отвѣта лодката, възкити присѣдствующитѣ съ своята изящна направа. На дѣтѣ й платна сѣ изрисувани: на едното Вожията матеръ съ Младенца на рактѣ, а на другото — гербътъ на гр. Варна. Непосрѣдствено подъ лодката огнрѣдъ се четѣ: „Той милосърдно погледна рабината си, защото отъ сега ще ме ублажаватъ всички родове“ (Лука I. 48); а отъ другата страна:

„За героитѣ наши свети,
По чудо живи остана.

Веднага слѣдъ откриването се започна обковаването и, като прѣдставителитѣ на двореца, консулството, властитѣ и гражданитѣ започнаха да се надпирватъ съ своята усърдна щедростъ, като въ часъ и половина даде приходъ 9000 лева.

При все че бѣ дѣлниченъ денъ — за варненскитѣ граждани той стана веселъ празниченъ денъ, цѣлата прѣдъ пладѣе градината се пълни отъ многобройна публика, които празнуваха при звуковетѣ на флотски оркестръ, а при вечеръ празненството взе характеръ на импровизирано градинско увеселение.

Хроника

Негово Величество Царътъ на българитѣ е благоволилъ да изпрати слѣдната поздравителна телеграма до меджидийския окол. началникъ.

„Негово Величество Царътъ ме натовари да прѣдамъ Вамъ и на населението отъ околията Ви Неговата сърдечна благодарностъ за поздравленията, които му поднесохте по случай 30 годишния му юбилей.“

Началникъ на кабинета Добровитъ. Телеграмата на Негово Величество Царя на българитѣ е отговоръ на тая, която меджидийскитѣ окол. началникъ Н. П. Вояджиевъ и замѣстникъ кмета на гр. Меджидия П. Митевъ сѣ отправили до Н. В. Царя на българитѣ.

София

До Негово Величество Царя на Обединена България

Днесъ по случай 30-годишния юбилей на Ваше Величество, ние жителитѣ на цѣла Меджидийска околия, освободени отъ хабрата армия на Ваше Величество, като подбасаме въриподаничскитѣ си чувства прѣдъ стѣнитѣ на Ваше Величество, молебстваме Всевишния да дари на Негово Величество дългъ животъ за да види единъ денъ нашитѣ добруджански край (Меджидийската околия) тъй же уреденъ, както България, която благодарение на неуморимитѣ трудове на Ваше Величество, днесъ е букетъ отъ разни прѣти: наука, индустрия, изкуство, просвѣта, любовъ къмъ отечеството и храбри войници, които вѣрни на своя Господаръ, ги гледаме и днесъ, какъ съ още по голѣма твърдостъ отстояватъ срѣщу враговетѣ на отечеството. Вѣрѣдъ радостта не можаха да се спратъ и сълятъ на старо и младо, че доживѣха да отпразднуватъ свободно юбилей на тѣхния любимъ Освободителъ.

Меджидийски окол. и кѣ (и) Вояджиевъ. за Меджидийски градски кметъ (и) Митевъ.

Вѣстникъ на втора армия. Подъ горното заглавие е започналъ да излиза вѣстникъ при втора армия. Въ редакцията се получи първиятъ брой. Ние горещо поздравяваме нашитѣ събратъ.

(Списък № 29).

М а р т и р о л о г ъ

за българите и турците—добруджански граждани, които ромъните сж отвлѣкли като заложници и държатъ за-
творени въ салхани, затвори и открити плѣннически лагери при специаленъ мъчителски режимъ.

Продължение отъ брой 28.

с. Хасъ-кьоселеръ (Добришко)

- 78 Меметъ Алишевъ
- 79 Али Исиновъ
- 80 Халилъ Исиновъ
- 81 Аметъ Исмаиловъ
- 82 Еминъ Мустафовъ
- 83 Османъ Еминовъ
- 84 Али Салиевъ Кафедж.
- 85 Карави Шерифовъ
- 86 Неджибъ Каравиевъ
- 87 Мехметъ
- 88 Али Азисовъ
- 89 Ереджебъ Х. Атауловъ
- 90 Вийселъ Х. Атауловъ
- 91 Атаула Вийселовъ
- 92 Мюлюпъ Дурмушевъ
- 93 Дервишъ Исмаиловъ
- 94 Адилъ Исмаиловъ
- 95 Шайлъ Арабъ Алиевъ
- 96 Исмаилъ Хасановъ
- 97 Сали Джеферовъ
- 98 Назифъ Сандовъ
- 99 Хасанъ Сандовъ
- 100 Аметъ Рустемовъ
- 101 Аметъ Кара Сюлюхъ
- 102 Ибраимъ Салиевъ
- 103 Али Салиевъ
- 104 Юмеръ Халиловъ
- 105 Сюлюманъ Салиевъ
- 106 Салимъ Али Осман.
- 107 Мехмедъ Фейзуловъ
- 108 Хасанъ Джелимовъ
- 109 Хасанъ Рустемовъ
- 110 Исмаилъ Н. Хасановъ
- 111 Аметъ Исмаиловъ
- 112 Маметъ
- 113 Османъ Алиевъ
- 114 Зекимъ Амедовъ
- 115 Арифъ " белб.
- 116 Мустафа " белб.
- 117 Халилъ "
- 118 Мъстѣкъ "
- 119 Мехмедъ Исмаиловъ
- 120 Ибраимъ Фератовъ
- 121 Али Ахмедовъ Исмаилъ
- 122 Халилъ Ахмедовъ
- 123 Исмаилъ Османовъ
- 124 Зепулъ Садуловъ
- 125 Османъ Дели Мустаф.
- 126 Османъ Амоховъ Нис.
- 127 Али Н. Хасановъ
- 128 Юмеръ Н. Алиевъ
- 129 Асанъ Керимовъ
- 130 Амендъ "
- 131 Мустафа Мъстѣковъ
- 132 Мустафъ Х. Реджебовъ
- 133 Амендъ Османовъ
- 134 Юмеръ Османовъ
- 135 Вилалъ Мустафовъ
- 136 Реджебъ Амедоловъ
- 137 Карави Салимовъ
- 138 Назифъ Шерифовъ
- 139 Мехметъ "
- 140 Сали Антараманъ
- 141 Реджебъ Алишевъ
- 142 Називъ Х. Мехмедалие
- 143 Ибраимъ Х.
- 144 Нехипъ Османовъ Ха
- 145 Сюлюманъ Исмаиловъ
- 146 Мехмедъ Дели Мустаф.
- 147 Анти Муст. Чоб. Ахед.
- 148 Мустанъ "
- 149 Исмаилъ Чоб. Амедоловъ
- 150 Османъ Исмаиловъ
- 151 Нури Исиновъ
- 152 Кадиръ Мехмедовъ

- 153 Шакиръ Тахировъ
- 154 Акифъ Алиевъ Камбулъ
- 155 Шабанъ Реджебовъ
- 156 Сали "
- 157 Меметъ Алиевъ Ати
- 158 Вели Алиевъ Аптевъ
- 159 Османъ Али Налбанъ
- 160 Али Кара Еминовъ
- 161 Чакъръ Сали Реджебовъ
- 162 Реджебъ Чакъръ Салиевъ
- 163 Юнузъ Мехмедовъ Тат.
- 164 Еминъ Мустафовъ
- 165 Бекиръ Айриловъ
- 166 Османъ "
- 167 Али Антуловъ Тютю
- 168 Изетъ Бекировъ
- 169 Салимъ Мола Мехме
- 170 Кадиръ Реджебовъ
- 171 Мустанъ Явашъ Ахм.
- 172 Кара Ибраимъ Сюлю
- 173 Риза Юмеровъ
- 174 Мехмедъ Даудовъ
- 175 Хасанъ Реджебовъ Цига

с. Варакларъ (Добришко)

- 1 Мурандъ Аметъ
- 2 Мухаремъ Османовъ
- 3 Османъ Сайдула
- 4 Мехметъ Алиевъ
- 5 Алилъ Мустафовъ
- 6 Османъ Исиновъ
- 7 Меметъ
- 8 Османъ Исмаиловъ
- 9 Салимъ Ибраимовъ
- 10 Юсепъ Ибраимовъ
- 11 Аметъ Асановъ
- 12 Османъ Мустафовъ
- 13 Кемалъ Ризавъ
- 14 Яхия Сюлюмановъ
- 15 Сали Хасановъ
- 16 Вели Мустафовъ
- 17 Аметъ Османовъ
- 18 Мехмедалие Исмаилъ
- 19 Ииса Османовъ
- 20 Алапъ Шабановъ
- 21 Юмеръ Н. Алиевъ
- 22 Исмаилъ Н. "
- 23 Аметъ Исмаиловъ
- 24 Бюргалъ Али Осман.
- 25 Мехмедъ Исмаиловъ
- 26 Османъ А. Мехмедъ
- 27 Зейнулъ Исиновъ
- 28 Сали Шерифовъ
- 29 Исмаилъ Тенелъ Алие
- 30 Ахетъ Ибраимовъ
- 31 Али "
- 32 Садѣкъ Алиевъ
- 33 Сали Асановъ
- 34 Али Османъ Салиевъ
- 35 Мюдинъ Етекъ Ход.
- 36 Сюлюманъ Юмеровъ
- 37 Ративъ Исмаиловъ

с. Александрия (Добришко)

- 1 Свещ. Георги Димовъ 52 г.
- 2 Матей Георгиевъ 33 г.
- 3 Петъръ Живковъ 45 г.
- 4 Тодоръ Савовъ 27 г.
- 5 Петъръ Савовъ 25 г.
- 6 Михалъ Денчевъ 22 г.
- 7 Янаки Ивановъ 24 г.
- 8 Тодоръ Миховъ 40 г.
- 9 Рада Георгиевъ 30 г.
- 10 Колю Ангеловъ 32 г.
- 11 Митю Ангеловъ 20 г.
- 12 Михалъ Х. Петровъ 29 г.
- 13 Колю Ангеловъ 32 г.
- 14 Тодоръ Василевъ 34 г.

- 15 Недѣлко Сибевъ 24 г.
- 16 Стойчо Атанасовъ 30 г.
- 17 Георги Костадиновъ 19 г.
- 18 Тодоръ Димитровъ 30 г.
- 19 Митю Яваковъ 25 г.
- 20 Славъ Димитровъ 19 г.
- 21 Стефанъ Николовъ 26 г.
- 22 Коста Николовъ 20 г.
- 23 Илия Стояновъ 24 г.
- 24 Стоянъ Тодоровъ 22 г.
- 25 Маринъ Недевъ 22 г.
- 26 Велико " 19 г.
- 27 Недѣлко Черневъ 30 г.
- 28 Пѣйчо Недѣлковъ 26 г.
- 29 Стаматъ Михалевъ 22 г.
- 30 Трапѣзѣвъ Ивановъ 20 г.
- 31 Бошко Алексевъ 25 г.
- 32 Михалъ Добревъ
- 33 Захари Тодоровъ 35 г.
- 34 Иванъ Радевъ 37 г.
- 35 Черню Радевъ 32 г.
- 36 Салимъ Ахмедовъ 25 г.
- 37 Османъ Ахмедовъ 18 г.
- 38 Вели Салиевъ 25 г.
- 39 Акифъ Алиевъ 25 г.
- 40 Мехмедали Мустафа 19 г.
- 41 Салимъ Рашидовъ 21 г.
- 42 Георги Николовъ 23 г.
- 43 Иванъ Димитраевъ 33 г.
- 44 Стоянъ Тодоровъ 55 г.
- 45 Иванъ Атанасовъ 55 г.
- 46 Димитъръ Дончевъ 25 г.
- 47 Станю Ивановъ 30 г.
- 48 Алексъ Еликовъ 27 г.
- 49 Куртешъ Георгиевъ 46 г.
- 50 Трапѣзѣвъ Вѣличевъ 20 г.
- 51 Руси Трифоновъ 27 г.
- 52 Цѣйко Стояновъ 24 г.
- 53 Юрданъ Мариновъ 32 г.
- 54 Парашкевъ Великовъ 20 г.
- 55 Колю Юрдановъ 20 г.
- 56 Иванъ Кирковъ 14 г.
- 57 Митю Кирковъ 19 г.
- 58 Ангелъ Митовъ 39 г.
- 59 Митю Кръстевъ 16 г.
- 60 Стоянъ Георгиевъ 22 г.
- 61 Петъръ Недѣлковъ 60 г.
- 62 Никола Ивановъ 16 г.
- 63 Сали Ибраимовъ 30 г.
- 64 Сава Костадиновъ 22 г.
- 65 Стоянъ Ивановъ 22 г.
- 66 Стоянъ Христовъ 22 г.
- 67 Велико Савовъ 34 г.
- 68 Денчо Ивановъ 44 г.
- 69 Иванъ Яваковъ 55 г.
- 70 Юрданъ Миховъ 30 г.
- 71 Иванъ Алексевъ 65 г.
- 72 Иванъ Георгиевъ 58 г.
- 73 Илѣнчо Тодоровъ 25 г.
- 74 Вѣйчо Черневъ 65 г.
- 75 Сали Недѣлковъ 55 г.
- 76 Тодоръ Дочевъ 52 г.
- 77 Пѣйчо Стояновъ 32 г.
- 78 Георги Стефановъ 50 г.
- 79 Стоянъ Недевъ 46 г.
- 80 Маринъ Бошковъ 45 г.
- 81 Георги Михалевъ 53 г.
- 82 Трифонъ Дочевъ 65 г.
- 83 Алексъ Бошковъ 60 г.
- 84 Георги Димитровъ 28 г.
- 85 Михалъ Костадиновъ 17 г.
- 86 Таясъ Георгиевъ 28 г.
- 87 Маринъ Михалевъ 63 г.
- 88 Тодоръ Колевъ 44 г.
- 89 Демиръ Великовъ 28 г.
- 90 Костадинъ Стояновъ 26 г.
- 91 Митю Тодоровъ 15 г.
- 92 Тодоръ Юрдановъ 39 г.

- 93 Колю Черневъ 32 г.
- 94 Митю Недѣлковъ 30 г.
- 95 Антула Мустафовъ 25 г.
- 96 Колю Трапѣзѣвъ 33 г.
- 97 Димитъръ Калчевъ 29 г.
- 98 Кръстю Ивановъ 44 г.
- 99 Алишъ Слуга Х. Петъръ 25 г.
- 100 Тодоръ Димитровъ 45 г.
- 101 Мехалъ Великовъ 29 г.
- 102 Стоянъ Трифоновъ 17 г.
- 103 Илия Кузмановъ 20 г.
- 104 Маринъ Димовъ 25 г.
- 105 Демиръ Слуга при Х. Петъръ 18 г.

с. Аптаатъ (Добришко)

- 1 Тодоръ Ивановъ 36 г.
- 2 Петъръ Георгиевъ 30 г.
- 3 Димо Драгановъ 60 г.
- 4 Никола Нойковъ 30 г.
- 5 Стефанъ Ивановъ 36 г.
- 6 Гали Славовъ 36 г.
- 7 Янко Стоевъ 39 г.
- 8 Желю Симеоновъ 30 г.
- 9 Кръстю Димитровъ 40 г.
- 10 Люцканъ Стефановъ 30 г.
- 11 Михалъ Жековъ 35 г.
- 12 Юрданъ Тодоровъ 65 г.
- 13 Дойчо Димовъ 45 г.
- 14 Хусеинъ Реджебовъ 46 г.
- 15 Акифъ Мехмедовъ 40 г.
- 16 Желю Ивановъ 30 г.
- 17 Риза Османовъ 36 г.
- 18 Мустафа Реджебовъ 60 г.
- 19 Карави Салиевъ 45 г.
- 20 Анастасъ Георгиевъ 32 г.
- 21 Сали Арабовъ 30 г.
- 22 Александръ Георгиевъ 21 г.
- 23 Хасанъ Юсуфовъ 25 г.
- 24 Хасанъ Скеидеровъ 45 г.
- 25 Мехмедъ Еминовъ 45 г.
- 26 Ахмедъ Еминовъ 40 г.
- 27 Али Реджебовъ 46 г.
- 28 Идришъ Арифовъ 50 г.
- 29 Шорекъ Арифовъ 40 г.
- 30 Алишъ Алиевъ 28 г.
- 31 Халилъ Алиевъ 40 г.
- 32 Юсепъ Х. Еминовъ 46 г.
- 33 Мехали Ахмедовъ 46 г.
- 34 Нанъ Мусовъ 40 г.
- 35 Али Осм. Алиевъ 40 г.
- 36 Исмаилъ Мусовъ 30 г.
- 37 Реджебъ Мусовъ 26 г.
- 38 Славъ Илевъ 50 г.
- 39 Армен. Киркоровъ 36 г.
- 40 Ахмедъ Мехмедовъ 34 г.
- 41 Исмаилъ Арифовъ 30 г.
- 42 Исмаилъ Мустафовъ 19 г.
- 43 Саркиръ Варабедовъ 55 г.
- 44 Антонъ Василевъ 60 г.
- 45 Николай Унгилъ 55 г.
- 46 Каленикъ Антоновъ 50 г.
- 47 Станю Тодоровъ 50 г.
- 48 Петъръ Стефановъ 40 г.
- 49 Митю Ивановъ 20 г.

с. Доведженъ кьой (Добришко)

- 1 Панайотъ Илевъ 18 г.
- 2 Митю Михалевъ 20 г.
- 3 Георги Кудиневъ 18 г.
- 4 Петко Господиновъ 13 г.
- 5 Митю Клевъ 21 г.
- 6 Янко Анастасовъ 15 г.
- 7 Иванъ Драгевъ 12 г.
- 8 Колю Колевъ 28 г.
- 9 Иванъ Петровъ 45 г.
- 10 Михалъ Вѣлковъ 28 г.
- 11 Паскалъ Кировъ 35 г.

(Слѣдва).

Забѣлѣжка. Упомянати сж всички общини и частни лица, които забѣлѣжатъ кражби и оубиения въ списъците да ги съобщаватъ въ редакцията.